

[Christmas Møller.]

man vel ikke have, at Forsvarsrumlen skulde begynde paa ny.

Jeg vil gerne begynde med Spørgsmaalet om Landets Udenrigspolitik. Vi har drøftet det i sidste Rigsdagssamling, og vi kommer efter mit Skøn ogsaa til at drøfte det i denne, da den højtærede Udenrigsminister overhovedet ikke har kunnet eller maaske ikke engang villet bestride, at den Erklæring, som Ministeren afgav i Folkeforbundets Møde i Genève den 1. Juli 1936, og hele den Stilling, som Udenrigsministeren, med Tilslutning i øvrigt fra saa at sige alle Sider, har indtaget med Hensyn til vort Medlemsskab af Folkeforbundet, har ændret vort Lands hele udenrigspolitiske Stilling. I Aabningstalen siges det ogsaa for første Gang, stærkere og klarere, end det nogen Sinde tidligere er blevet sagt, at det heller ikke for Folkenes Forbund har været muligt at skabe Sikkerhed for Fred mellem Folkene. Det kan altsaa efter vor Opfattelse overhovedet ikke bestrides, at vi under den nuværende Udenrigsministers og den nuværende Statsministers Ledelse som Følge af de ændrede Forhold i Europa og Verden efter de italienske Sanktioners Sammenbrud i Løbet af Sommeren 1936 har skiftet Stilling med Hensyn til vort Medlemsskab af Folkenes Forbund. Jeg har sagt det tidligere, men vil gerne gentage det her: jeg angriber ikke denne Stilling; jeg har forsvaret den og mener ikke, der var andet for os at gøre, men det, jeg angriber Ministeren for, er, at han efter vor Opfattelse ikke drager den nødvendige Konsekvens heraf.

For det første synes det mig, at det maatte være rimeligt, om der kunde gives det udenrigspolitiske Nævn — eller, hvis det var muligt, endnu hellere hele Offentligheden — Meddelelse om de Forhandlinger, der er ført paa det nordiske Udenrigsministermøde angaaende Neutralitetserklæringen af 1912 og de Ændringer, man eventuelt vil have i den. Men ikke blot burde Ministeren og Regeringen klart og aabent give Offentligheden Besked om, hvorvidt Danmarks udenrigspolitiske Stilling i Dag er en anden, end den var for blot et Aar eller halvandet siden. Man burde efter vor Opfattelse ogsaa drage den rimelige og naturlige Konsekvens heraf, nemlig at

tage op til fornyet Drøftelse og Behandling Spørgsmaalet om Landets Forsvar. Man kan jo ikke komme uden om, at selv i Lande, hvor Landets Forsvarsvæsen hviler paa en meget bredere Basis end her i Landet, i et Land som Sverige, hvor Ordningen af Landets Forsvarsvæsen hviler paa en overmaade bred Basis ogsaa derigennem, at det Socialdemokrati, som i Virkeligheden gik imod Forsvarsordningen, senere stillede sig paa det Standpunkt, at det ikke nu, da det var Lov, vilde gøre andet end loyalt at gennemføre det, rejses Spørgsmaalet om Ændring i Ordningen.

Vi for vort Vedkommende vil ganske overordentlig indtrængende henstille til Regeringen at tage op til Overvejelse, om der ikke kunde komme en Forhandling mellem Sagkundskab og politisk Repræsentation denne Sag vedrørende. Vil Regeringen give et imødekomende Svar herpaa, vil vi deri lægge et Ønske fra Regeringens Side om at føre netop den Politik, som Statsministeren kaldte paa.

Vi mener endvidere paa Linie med, hvad vi har udtalt i Tiden, der er gaaet forud, at Spørgsmaalet om vor Stilling til de andre nordiske Lande, i særlig Grad til Norge og Sverige, maaske i ganske særlig Grad til Sverige, er af en saadan Karakter, at der baade paa det økonomiske og ogsaa paa det forsvarsmæssige Omraade burde optages Forhandlinger mellem Landene, Drøftelse af, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang de kunde og vilde støtte hverandre.

I Anledning af den Udtalelse, som Det konservative Folkepartis Landsraad fremsatte om Forfatningsspørgsmaalet, vil jeg gerne denne Sag vedrørende sige et Par enkelte Bemærkninger — nogle Ord at henvende til Statsministeren eller til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har jeg jo ikke. Denne Resolution er blevet læst og fortolket saaledes, at man virkelig skulde tro, at Folk, der ellers skulde kunne baade skrive og læse, ikke kunde det, og jeg maa tro, at Aarsagen dertil er den, at de i den radikale og socialdemokratiske Presse, som har skrevet om vor Udtalelse paa den Maade, de har gjort, fordi de tror, at naar der staar en ganske enkel og klar Sætning i en saadan Udtalelse, skal den forstaas modsat. De er saa indfiltrede i Taktik, de er saa indfiltrede i, at Tingene skal forstaas paa en helt anden